

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2007

Υπό Αρχιμανδρίτου Νικηφόρου Α. Κυπριανού
Εφημερίου Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Γλυκῶν Νερῶν

Σάββατον 8 Σεπτεμβρίου: Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου

«Ἡ Γέννησις σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ Οἰκουμένῃ»

Ὅλες οἱ Θεομητορικὲς ἑορτὲς, εὐλαβεῖς ἑορταστὲς τῶν Γενεθλίων τῆς Παναγίας μας, προβάλλουν καὶ ἀναδεικνύουν τὴν προσωπικότητα τῆς Θεοτόκου. Δεσπόζει ἡ ἀγία Μορφή της. Ὑμνεῖται ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τὸ πανάγιο πρόσωπό της καὶ ὅλοι οἱ πιστοὶ ἐπικαλούμεθα τὶς πρεσβείες καὶ τὴ μητρικὴ προστασία της. Κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς ἑορτὲς τῆς Παναγίας μας ἔχει τὸ δικό της μήνυμα πρὸς τὸν κόσμον. Ποιὸ εἶναι λοιπὸν τὸ μήνυμα τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου;

Τὸ διατυπώνει μὲ καθαρότητα ὁ ἱερός ὕμνογράφος: «Χαρὰ ἐμηνύθη, ἀνηγγέλθη, ἐπεφάνη, ἐφανερώθη, πάση τῇ οἰκουμένῃ», ἀφοῦ «ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν» καὶ γιὰ τὴν «Σήμερον καρπογονεῖν, ἡ χάρις ἀπάρχεται ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα». Μέγιστο γεγονός. Ἡ χάρις καὶ ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ ἐμφανίζει στὸν κόσμον τὴν Μητέρα τοῦ Σωτήρος. Ὁ Ὑψιστος Θεὸς προκειμένου ν' ἀποστείλῃ τὸν Μονογενῆ Του Υἱὸ καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐτοιμάζει προηγουμένως τὴν Παναγία Μητέρα, μιὰ ἐκλεκτὴ-κεχαριτωμένη προσωπικότητα, πού θὰ εἶναι ἄξια νὰ γίνῃ μητέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, νὰ τὸν γεννήσῃ ὡς βρέφος, νὰ τὸν θηλάσῃ ὡς νήπιο, νὰ τὸν κρατήσῃ στὴν ἀγκαλιά της ὡς παιδίον, νὰ τοῦ συμπαρασταθῇ μητρικῶς στὴν ἐπὶ γῆς παρουσία Του.

Ἐορτάζοντες σήμερον τὰ Γενέθλιά της ψάλλουμε πανηγυρικὰ: «Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ». Αὐτὴ «ἡ παγκόσμιος χαρὰ ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης ἢ Πανύμνητος Παρθένου». Ἐπὶ αἰῶνες ὁ κόσμος ἀνέμενε τὸν Σωτῆρα. Τοῦτο ὅμως θὰ γινόταν, ὅταν θὰ ἐρχόταν «τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου». Ὁ καιρὸς ἔφθασε, ἡ ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι πλέον μακριά. Μὲ τὴν γέννηση τῆς Θεοτόκου «ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» δι' ὃ καὶ ὁ Θεὸς «ἐξαπέστειλε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός». Αὐτῆς τῆς γυναικὸς πού θὰ γινόταν μητέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν γέννηση ἑορτάζουμε. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴν προκαλῆ χαρὰ «πάση τῇ οἰκουμένῃ» ἀφοῦ: «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῖν ἢ σωτηρία». Ἐτοιμάζεται «ἡ μακαρία κοιλία» πού θὰ κυφορήσῃ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ ὡς ἄνθρωπον, καὶ οἱ μαστοὶ πού θὰ θηλάσουν ὡς νήπιο τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Ἐορτάζουμε τὴν Γέννηση τῆς Παρθένου καὶ πανηγυρίζουμε γιὰ τὴν ἐλπίδα ἀναπτέρονται καὶ ἡ «ἀπασθεῖσα φύσις τοῦ γένους ἡμῶν» πού βρισκόταν σὲ διάσταση μὲ τὸ Θεὸ καὶ σὲ ἀπόσταση ἀπὸ τὸν οὐρανὸ «τοῖς οὐρανόις συνάπτεται». Ἐξυψώνεται μέχρι τὸν οὐρανὸ καὶ ἔρχεται σὲ ἐπαφή ὁ ἐξόριστος ἐκ τοῦ παραδείσου ἁμαρτήσας ἄνθρωπος μὲ τὸν Θεὸ, ἀφοῦ ἡ Θεοτόκος μὲ τὴν παράδοξη κυφορία της καὶ τὸν εὐλογημένον καρπὸ τῆς κοιλίας της, ἔφερε στὸν κόσμον ἐνωμένο Θεὸ καὶ ἄνθρωπον, Σωτῆρα μοναδικὸ καὶ ἀληθινὸ - ὁ ὁποῖος «ἐνῶ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι». Ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ὁ Χριστὸς ἐγένετο ἄνθρωπος ὅμοιος μὲ μᾶς καὶ δοκίμασε ὁ ἴδιος πειρασμούς, εἶναι ἐπόμενον ὅτι μὲ πολλὴ συμπάθεια θὰ βοηθήσῃ ὅσους ὑποφέρουν ἀπὸ δοκιμασίαι καὶ πειρασμοὺς ἔχοντας προσωπικὴ πείρα τοῦ ἀγῶνα. «Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας». Δὲν ἔχομε δηλαδὴ ἀρχιερέα πού νὰ μὴ ἔχῃ ἐμπειρίας ἀπὸ ὅσα μᾶς συμβαίνουν, ἀφοῦ ἔζησε καὶ ἐκεῖνος σὰν ἄνθρωπος, ἔχει πειρασθῇ μὲ πολλοὺς τρόπους, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴ δική μας ἀνθρώπινη φύση, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποπέσῃ σὲ κάποια ἁμαρτία. Γιὰ τοῦτο εἶναι συμπαθὴς καὶ

ἐπιεικῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ γιὰ τοῦτο ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου προκαλεῖ «χαρὰν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ». Δίκαια λοιπὸν ὁ ὕμνωδὸς μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ παγκόσμια χαρὰ ποὺ ἀνέτειλε ἀπὸ τὸν Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἄννα ὀφείλεται στὴν «πανύμνητο Παρθένο ἣτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται καὶ μόνη κατ' ἀλήθειαν Θεοτόκος γνωρίζεται». «Χαρᾶς πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ» πρόξενος ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου γίνεται, γι' αὐτὸ «σκιρτήσατε ἄγγελοι, συγχορεύοντες ἀνθρώποις», ἀφοῦ «σήμερον ἐκ στειρίας ἡ Παρθένος ἀποτεχθεῖσα τὴν λύπην ἔπαυσε καὶ προοιμιάζεται χαρὰν».

Ἀδελφοί μου· «Αἶνον τῷ Λυτρωτῇ προσάξωμεν, τῷ ἐκ τῆς στειρίας δόντι ἡμῖν τὴν Θεοτόκον καὶ μόνην ἀειπαρθενον». Καὶ ἅς μακαρίσωμεν τὴν «ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», διότι ἔγινε ὄργανο τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ἔλθῃ στὸν κόσμον ὁ Θεάνθρωπος, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

